

ærede Medlem ikke kunne føre noget som helst Bevis for; men hvad jeg modsatte mig, var, at Hudeordningen tillige med hele Læderordningen blev ophævet. Jeg havde intet at indvende imod, at en Revision blev foretaget, at der blev foretaget Forandringer dér, hvor det paa Grund af ændrede Forhold var rimeligt. Det vakte straks det ærede Medlems og andres Kritik, at det var muligt at eksportere en Del Huder og Skind til Priser, der laa saa højt, at der kunde indgaa ret betydelige Beløb i Statskassen. Man vilde ganske naturligt ikke tillade — og saadan var Ordningen ogsaa bygget — at de private Eksportører tog den Fortjeneste. Den maatte gaa ind i Statskassen, ind i den Kasse, som var det hele Folket, men det vakte det ærede Medlems Uvillie, og saa foretog det ærede Medlem, saa vidt jeg ved sammen med Landbrugsministeren, en lille Aktion for at faa fat i disse Penge. De slog en lille Handel af med Medlemmer af Den overordentlige Kommission; de sagde: lad os faa disse Penge, saa gaar vi med til en ny Hudeordning, saa gaar vi med til en Revision af den bestaaende Ordning, men nu vil vi have disse Penge, de skal deles ud. Jeg var fuldkommen udenfor disse Forhandlinger og kendte ikke noget til dem, før de var bragte til Afslutning. Den oprindelige Aftale mellem det ærede Medlem Hr. Pinstrup og dem, han forhandlede med i Den overordentlige Kommission, gik ud paa, at der skulde gives 400 000 Kr. til Landbohøjskolen til en Studiefond, 1 200 000 Kr. til Landboforeningerne, altsaa det ærede Medlem Hr. Pinstrups særlige Organisation, og 300 000 Kr. til Husmandsforeningerne. Disse skulde selvfølgelig have saa lidt som muligt, og det ærede Medlem Hr. Pinstrup fik jo ogsaa en Statistik frem, som viste, hvor lidt de skulde have. Dermed var saa i Virkeligheden Fordelingen foretaget; paa denne Maade blev de 1 900 000 Kr. fordelt af det Beløb, der paa det Tidspunkt var at fordele, 2 281 567 Kr. Resten, 381 000 Kr., skulde blive i Hudeordningens Kasse, og desuden skulde af det Eksportbeløb, der maatte komme ind fra 1. Marts, og indtil den nye Bekendtgørelse traadte i Kraft, forlods indgaa i Hudeordningens Kasse et Beløb af 100 000 Kr., og saa skulde det, der var tilovers, deles mellem Landboforeningerne og Husmandsforeningerne i samme Forhold som ved den første Fordeling.

Jeg var straks imod at anvende Penge, der paa retmæssig Maade var indgaaet i Statens Kasse, paa denne Maade, men jeg sagde: Hudeordningen, Læderordningen,

Fodtøjsordningen er af saa stor Værdi for Befolkningen, at det vel kan forsvares ikke at modsætte sig det, og jeg lod da det ærede Medlem Hr. Pinstrup faa sin Villie i dette Forhold. Men jeg var ikke ene om at have mine Betænkeligheder ved saaledes at tage Pengene ud af Statens Kasse. Landstingsmand Døcker, der var Medlem af Den overordentlige Kommission, satte sig positivt imod denne Ordning, og ved den endelige Indstilling til Indenrigsministeriet tog han udtrykkeligt Forbehold og sagde, at det var hans Opfattelse, at Pengene burde blive, hvor de var, i Statens Kasse. Under de senere Forhandlinger meldte ogsaa Slagternes Organisationer sig og krævede deres Andel i Pengene. De syntes, det var rimeligt, naar Pengene nu skulde deles ud, at de saa ogsaa fik deres Andel; de hævdede, at paa et vist Tidspunkt havde Huderne i hvert Fald været deres, og derfor syntes de, at de ogsaa havde Krav paa at faa noget af det store Beløb, der her var Tale om. Der blev saa ved særlige Forhandlinger truffet den Ordning, at Slagtermestrenes Organisationer skulde have 150 000 Kr. at anvende i humanit Ojemed.

Saa gik Sagen, saaledes som den her var tilrettelagt, til Ministeriet, men den blev paa Grund af forskellige Omstændigheder ikke fremmet. Den kom til Afviklingsudvalget, og to Gange har Afviklingsudvalget vedtaget sin Tilslutning til Ordningen, altsaa at Pengene bliver uddelt paa noget nær den Maade, som her er nævnt af mig, og at Hudeordningen vedblev at bestaa. Men videre kom man ikke, og da der var gaaet nogen Tid og vi havde faaet en ny Landbrugsminister, Hr. Madsen-Mygdal, fik Landbrugsministeriet Betænkelighed; og det er sagt mig, at den Mand, der er angrebet saa stærkt her af Hr. Pinstrup, og som man har foregivet var Raadgiver for det tidligere Ministerium, nemlig Hr. Max Ballin, overgik som Raadgiver til Landbrugsministeriet, og at det netop var Hr. Max Ballin, der formaaede den højtærede Landbrugsminister til ikke at gennemføre en ny Hudeordning.

Under alle Omstændigheder, der blev ikke gennemført en ny Hudeordning, men Kravet om at faa Pengene fordelt opretholdtes, og nu foreslaar man, at alle Pengene skal uddeles, 2 684 000 Kr. i alt. Jeg kan ikke se, at det er rigtigt at fordele dem paa den Maade, som her foreslaas; men jeg skal paa ingen Maade modsætte mig, at Pengene gaar til Landbruget. Jeg vil foreslaa, at Beløbet — paa nær 400 000 Kr., som jeg ikke skal indvende